

MdR, Jazzgeschiedenis 621. Tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 20, trombones, deel 2. James Louis Johnson werd Jay Jay Johnson genoemd. Uiteindelijk. Dat 'Jay' is gespeld in 't Nederlands: j - a - y, het is afgeleid van de initialen J.J. voor James Johnson die hij voor zijn arrangementen en composities gebruikte. En letters worden in de States zoals u weet [redacted] geschreven als woorden. Na het wereldfameuze kwintet Jay & Kai dat hij samen met Kai Winding leidde -'54/'56- formeerde Johnson een kwintet. Maar Columbia, de maatschappij waar hij onder contract stond, wilde ook afwijkende dingen. Bijvoorbeeld het kwartet dat april 1957 drie sessions deed. Met Tommy Flanagan-piano, Paul Chambers-bas die toen bij Miles Davis speelde, en Max Roach-drums, leider van zijn eigen kwintet. Deze is van 26 april, thema van Jay Jay Johnson dat hij maakte op het accoordschema van "What is this thing called love", [redacted] dranklustig genoemd "100 proof".

plaat 1

Jay Jay Johnson Quartet: 100 proof (Jay Jay Johnson)
4/4 - 8:26 - CBS 68287

"100 proof", bij ons is dat 50% alcohol. Jay Jay Johnson-trombone, Tommy Flanagan-piano, Paul Chambers-bas, Max Roach-drums. Columbia, NYC, 26 april 1957. Johnson deed met het ^{Quin} kwintet dat hij in '58 leidde voor Columbia een concert-opname op 19 februari, [redacted] waarbij de platenmaatschappij de locatie angstvallig geheim hield. Nat Adderley-cornet, Tommy Flanagan-piano, Wilbur Little-bas, Albert 'Tootie' Heath-drums. Wonderlijk nu zoals Johnson over Thelonious Monk praat.

plaat 2

Jay Jay Johnson Sextet: Misterioso (T.Monk)
2/4 - 6:55 - Fontana 628 029 TL

"Misterioso" van Thelonious Monk. Het Jay Jay Johnson ^{Quin} kwintet live in NYC voor Columbia; Nat Adderley-cornet, Jay Jay Johnson-trombone en arrangement, Tommy Flanagan-piano, Wilbur Little-bas, Albert 'Tootie' Heath-drums. 19 februari 1958, en in feite het slot voor nu van Jay Jay Johnson's aandeel in dit trombone-hoofdstuk. Ware het niet dat ik u als afsluiting [redacted] toch een stuk moet laten horen uit Jazz at the Philharmonic 1957.

Jay Jay Johnson deed net als alle andere veel gevraagde musici als z.g. 'gast' mee aan van alles en nog wat. Midden vijftiger jaren begon Norman Granz zijn Jazz at the Philharmonic toernee's kwa opzet te wijzigen. Niet meer alleen jam-session-achtige toestanden, ook vaste, of voor de gelegenheid samengestelde formaties. Zoals in '57 het ~~sextet~~^{sex} met Johnson, tenorsaxofonist Stan Getz, het Oscar Petersonson Trio, en daar aan toegevoegd de drummer van het Modern Jazz Quartet. Dit sextet kwam op de plaat, en nu natuurlijk CD, onder de titel 'At the Opera House'. Granz hield of locaties of data, of beide nogal eens geheim, nu weten we dat er wat het genoemde sextet twee locaties en twee data zijn.

29 september, stereo in 't Civic Opera House, Chicago, waar de titel vandaan kwam. Ik koos tot slot van dit deel, van Roger Wolfe Kahn: "Crazy Rhythm".

CD

Getz & Johnson at the Opera House: Crazy Rhythm (Meyer, Kahn, 3 - 7:56 - Verve 831 272-2 Ceasar)

"Crazy rhythm", Jay Jay Johnson-trombone, Stan Getz-tenorsaxofoon, Oscar Peterson-piano, Herb Ellis-gitaar, Ray Brown-bas, Connie Kay-drums. Verve, Civic Opera House, Chicago, 29 september 1957. De mono-opnamen werden gemaakt in het Shrine Auditorium, Los Angeles, 7 oktober 1957, Dit was Jazz-geschiedenis 621, MdR.

alles, mijn één stuk, staat op een Verve CD.

0 0 0 0 0